

Το άρθρο αυτό (Τ.Μ. – τ.115 «ΤΟΚΟΣ») τελικά, αποδείχθηκε προγνωστικό της σημερινής τεράστιας και Παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που βρίσκεται σε εξέλιξη και που έχει χτυπήσει αγρίως όλες τις οικονομίες του κόσμου και τα εισοδήματα των πολιτών. Η απάτη με τον συντελεστή-πολλαπλασιαστή κυκλοφορίας χρήματος, όπως είχαμε αναλύσει στο άρθρο εκείνο, συνίσταται στο ότι τελικά επιτράπη να κοπούν και οι κεντρικές τράπεζες να κυκλοφορήσουν-δανείσουν, και συνεπακόλουθα όλες οι από κάτω ευρισκόμενες τους τράπεζες, 15-απλάσια κεφάλαια (χρήμα-Β), σε μορφή χρήματος, από όσα με μορφή άυλων κρατικών τίτλων, κρατικών ομολόγων, και φυσικού χρήματος (χρήμα-Α), είχαν ως καταθέσεις ή αποθεματικό κεφάλαιο, με τελικό αποτέλεσμα οι τόκοι (χρήμα-Γ), όλων αυτών των δανεισθέντων χρημάτων (χρήμα-Β), να ξεπεράσουν σε ύψος τα ίδια τα φυσικά κεφάλαια (χρήμα-Α), με άμεσο και ακαριαίο αποτέλεσμα, κάποια στιγμή οι τόκοι αυτοί να μην μπορούν να πληρωθούν. Έφτασαν δηλαδή οι τόκοι που έπρεπε κάποια στιγμή να αποπληρωθούν, να είναι αθροιστικά ένα κεφάλαιο τρεις ή τέσσερις σχεδόν φορές μεγαλύτερο, από το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ διαθέσιμο κεφάλαιο κάθε οικονομίας. Η τιτλοποίηση όλων αυτών των δανείων από τις τράπεζες και η πώλησή τους σε «υπέρ-τράπεζες» - εταιρείες σαν τις Lehmann Brothers και τους άλλους «κολοσσούς» που κατέρρευσαν, αλλά βοήθησε ώστε η τεράστια αυτή απάτη να «ενσαρκωθεί» και να αποκτήσει όνομα και διεύθυνση.

Τόσο η FED, όσο και οι άλλες Κεντρικές Τράπεζες ανά τον κόσμο, όπως η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, που βλακωδώς δεν ελέγχονται από τις κυβερνήσεις και λειτουργούν ερήμην των πολιτών και πολλές φορές και των συνταγματικών αρχών, εντελώς παράλογα επέτρεψαν να δημιουργηθούν, αυτά τα κερδοσκοπικά προϊόντα άυλης μορφής χωρίς το παραμικρό φυσικό αντίκρισμα σε φυσικό χρήμα. Τα συνέδεσαν με τις οικονομικές προσδοκίες για την απόδοση των καθ' αυτών δανείων και των αγορών, τα κυκλοφόρησαν προσδίνοντάς τους ιδιότητες κεφαλαίου και έτσι τελικά δημιούργησαν μία τεράστια αλλά φυσικώς ανύπαρκτη

οικονομική βάση, τις συνέπειες της κατάρρευσης της οποίας ζούμε σήμερα.

Ας δούμε τώρα τι έγινε αυτές τις μέρες στο ECOFIN, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για να προστατευθούν οι πολίτες της - καταθέτες. Πήραν λοιπόν μία καθολική απόφαση να εγγυηθούν όλες τις καταθέσεις των Ευρωπαίων πολιτών, μέχρι ενός πλαφόν, ανάλογα με την χώρα, από 50.000 έως 100.000 Ευρώ. Ποιες καταθέσεις όμως? Ποιοι είναι εκείνοι που έχουν από 20 και 30 χιλιάδικα έως ίσως και 100 στην άκρη σε καταθετικούς λογαριασμούς? Μα η πλειοψηφία των πολιτών που συντηρούν το τραπεζικό σύστημα με τις μικρο-καταθέσεις τους. Γι' αυτό εγγυούνται αυτά τα ποσά. Διότι αυτά τα ποσά συναθροιζόμενα ξεπερνάνε κατά πολύ την αξία του χρήματος που οι τράπεζες με τον πολλαπλασιαστή χρήματος, που σήμερα είναι κοντά στο 15, εμφανίζονται να έχουν και να δανείζουν. Εάν οι πολίτες τραβήξουν τα χρήματα αυτά, τότε:

α) εάν αγοραστεί χρυσός με μεγάλο μέρος από αυτά, τότε τα χρήματα αυτά φεύγουν υποχρεωτικά για εξωτερικό και χάνονται από την εγχώρια αγορά ==> ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ (αγορές, κατανάλωση, υπηρεσίες κ.λ.π.)

β) Εάν τα χρήματα αυτά χρησιμοποιηθούν απ' ευθείας, για τοποθέτηση σε γη, σπίτια, ή απλά κρατηθούν στην αφάνεια, τότε απαξιώνονται ολοκληρωτικά τα δάνεια των τραπεζών, διότι θα διαμορφωθούν νέες τιμές στις αγορές ακινήτων, με απ' ευθείας συνεννοήσεις, και οι τράπεζες θα χάσουν έτσι τον έλεγχο της διαμόρφωσης των τιμών και των επιτοκίων δανεισμού.

Γι' αυτό έχουν ιδρώσει να μας πείσουν ότι οι καταθέσεις μας είναι εγγυημένες, για να μην πάμε και τα τραβήξουμε. Αλλά από ποιους είναι εγγυημένες? Από το κάθε κράτος? Κατ' αρχήν η κοροϊδία έγκειται στο γεγονός ότι και όσοι έχουν ποσά μεγαλύτερα των 100.000 ευρώ, οι μεγαλοκαταθέτες δηλαδή μπορούν να τα σπάσουν σε οικογενειακούς καταθετικούς λογαριασμούς των 100.000, ή να αυξήσουν τους

δικαιούχους ανά λογαριασμό, ή να τα μοιράσουν σε διαφορετικές τράπεζες. Θα είναι όλα αυτά τα χρήματα λοιπόν εγγυημένα ? Μα εάν συμβεί μία γενικευμένη καταστροφή και οι τράπεζες βρεθούν τελικά στον αέρα λόγω "τοξικών" επενδύσεων, ποιος θα δώσει στον λαό αυτά τα χρήματα, τα οποία οι τράπεζες θα αναγκαστούν να τα δεσμεύσουν για να μην βυθιστούν ολοκληρωτικά?

Το θέμα είναι αρκετά σύνθετο και άγριο και πάει ακόμα πολύ μακρύτερα. Αυτό το οποίο πραγματικά έχει συμβεί, ξαναλέμε, είναι ότι η κρίση ξεκινά από το γεγονός ότι ΟΙ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΙ ΤΟΚΟΙ τελικά προς αποπληρωμή, από όλα τα δάνεια που έχουν αλόγιστα μοιράσει οι τράπεζες, συναθροίζονται σε ένα ποσό, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ 4 - 8 σχεδόν φορές μεγαλύτερο από το πραγματικό-φυσικό χρήμα που μπορεί να κυκλοφορεί και πραγματικά κυκλοφορεί ή βρίσκεται κατατεθειμένο, είτε με μορφή χαρτονομίσματος, είτε με μορφή κρατικών ομολόγων. Δηλαδή οι ενυπόθηκοι τίτλοι των τραπεζών, που συνυπολογίζονται στο αποθεματικό τους, και θεωρητικά αντιστοιχούν στους αναμενόμενους τόκους, ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΤΟΣ ΚΟΠΑΝΙΣΤΟΣ ΑΕΡΑΣ, διότι δεν υπάρχει πλέον, οπουδήποτε στην εγχώρια οικονομία το φυσικό χρήμα για να καλύψει πλέον αυτούς τους τίτλους. Το είπε και ο Στίγκλιτς άλλωστε αυτό, όταν αναφέρθηκε και μίλησε για "σκοτεινά προϊόντα" τραπεζών. Στα οικονομικά ξέρουμε ότι σκοτεινά είναι τα προϊόντα που δεν έχουν φυσικό οικονομικό αντίκρισμα σε ανταλλακτικές αξίες (Κρατικά ομόλογα, χαρτονομίσματα, χρυσός).

ΑΝ ΤΡΑΒΗΞΟΥΜΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΟΒΟΥΜΕ ΤΗΝ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ, ΜΕ ΑΜΕΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΕΝΔΥΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ, ΝΑ ΜΗΝ ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΕΣ, ΟΠΕΡ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΟΦΕΙΛΕΤΕΣ ΔΑΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΩΝ, ΘΑ ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ ΝΑ ΤΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ. ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ Η ΓΗ ΤΟΤΕ, ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΑΝ ΦΥΣΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΕΙΤΕ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΕΙΤΕ ΣΤΟΥΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ/ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ. ΜΕ ΤΟ ΑΠΟΤΡΑΒΗΓΜΕΝΟ ΟΜΩΣ ΠΛΕΟΝ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΤΙΚΟ ΧΡΗΜΑ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΧΡΗΜΑ,

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΤΕΛΙΚΑ Ο ΚΑΘΕ ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΗΣ, ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ, ή ΤΙΤΛΩΝ-ΟΜΟΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΑ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΧΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΓΗΣ ΚΑΙ ΤΙΤΛΩΝ κ.λ.π.

ΕΑΝ Η ΕCΟFΙΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΠΑΙΞΕΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΘΑ ΕΓΓΥΟΥΤΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΤΥΠΟΥ ΣΕΙΣΑΧΘΕΙΑ, ΤΗΝ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΠΡΩΤΑ, ΟΠΩΣ ΕΚΑΝΕ Η ΣΟΥΗΔΙΑ 15 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ ΣΕ ΜΙΑ ΑΝΑΛΟΓΗ ΚΡΙΣΗ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ. ΑΛΛΑ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΧΕΡΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ.

Φυσικά εδώ έρχεται πλέον η πολιτική και ο πολιτισμός της κάθε χώρας και λαού, που μέσω των κυβερνήσεων τους ρυθμίζουν τις εγγυήσεις απέναντι στους πολίτες. Αυτό σημαίνει τώρα για την Ελλάδα ειδικά, ότι με βάση τον νόμο που ανακοινώθηκε και συμφώνησαν όλα τα κόμματα και θα περάσει μάλλον μέχρι την Παρασκευή 10-10-2008, ότι ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΕΙ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΔΕΣΜΕΥΣΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΑ /(ανά) ΚΑΤΑΘΕΤΗ, ΠΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ λιγότερα ή ίσα από 100000 Ευρώ. Εάν κάποιος έχει κατατεθειμένα 125000 ευρώ για παράδειγμα, τότε διακυβεύονται μόνο τα 25000 Ευρώ, εάν δεν τα έχει ήδη σπάσει σε δύο λογαριασμούς σε διαφορετικές τράπεζες, ή δεν έχει βάλει συνδικαιούχους στον ίδιο λογαριασμό. Όλα τα άλλα ποσά οι τράπεζες θα είναι υποχρεωμένες, εάν οι καταθέτες τα ζητήσουν, να τους επιστραφούν. Πώς όμως αφού θα έχουν κλείσει ?

Δεν υπάρχει σενάριο λοιπόν για την υλοποίηση αυτής της εγγύησης εάν η κρίση πάρει γενικευμένες διαστάσεις. Το μόνο πιθανό, είναι να πηγαίνουν οι καταθέτες σε κεντρικές τράπεζες που θα έχουν απομείνει να λειτουργούν, **στις οποίες θα πρέπει λογικά να έχουν μεταφερθεί όλα τα ηλεκτρονικά αρχεία των τραπεζών που έκλεισαν** για να πιστοποιηθούν οι καταθέσεις του καθ' ενός, και να παίρνουν ένα

τράπεζο-γραμμάτιο ισόποσο της κατάθεσής τους, το οποίο να μπορούν ίσως να επανακαταθέσουν σε αυτήν την κεντρική τράπεζα.

ΑΥΤΟ ΟΜΩΣ, ΟΠΩΣ ΕΙΠΑΜΕ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΕΑΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΣΕ ΑΚΡΑΙΑ ΠΤΩΣΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ, ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ «ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ» ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΛΕΙΣΟΥΝ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ.

Συνεπώς οι πολίτες θα πρέπει να μείνουν αναμένοντες, με τις εγγυήσεις των κυβερνήσεών τους, περί προστασίας των καταθέσεών τους, αλλά με ένα ερώτημα ουσιαστικά αναπάντητο: Γιατί οι καταθέσεις μας ΔΕΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ εάν παραμείνουν στις τράπεζες και κινδυνεύουν εάν τις πάρουμε σπίτι μας και τις κάνουμε ότι θέλουμε ? Γνωρίζουν ίσως οι τράπεζες και δεν μας το λένε, καλύτερα από εμάς το οικονομικό μας συμφέρον ? Πότε το έχουν αποδείξει αυτό ? Με τα πανωτόκια ? Με τις χρεώσεις-απάτες στις κάρτες μας ? Με τις προμήθειες ακόμα και σε τραπεζικά transaction που προβλέπονται από τον Νόμο ότι είναι υποχρεωμένες να υλοποιούν για λογαριασμό μας ατελώς ? Πότε οι τράπεζες έχουν εμπνεύσει εμπιστοσύνη στους πολίτες ? Τι ζόρι τραβάνε λοιπόν οι κυβερνήσεις και οι τραπεζάνθρωποι να μας πείσουν να μην σηκώσουμε τα χρήματά μας ? Μήπως οι πολίτες τραβώντας τα χρήματά τους, δεν είναι ικανοί να εγγυηθούν την ρευστότητά τους, αλλά οι τράπεζες είναι ? Δηλαδή οι τράπεζες που θα το κυκλοφορήσουν αυτό το χρήμα? Εάν όχι στην εγχώρια αγορά, που έτσι κι αλλιώς θα το κυκλοφορούσαν και οι πολίτες καταθέτες εάν το τραβούσαν από τις καταθέσεις τους, που αλλού ? Μήπως πάλι στην Διεθνή αγορά για να μειώσουν τις ζημιές τους ? Και σε τελευταία ανάλυση, γιατί ο ιδρώτας των Ελλήνων πολιτών και οι αποταμιεύσεις μιας ζωής θα πρέπει να γίνουν νερό στον μύλο της διάσωσης του διεθνούς εγκληματικού Εβραιο-Σιωνιστικού τραπεζικού καρτέλ ? Μπορεί κάποιος να δώσει μία ουσιαστική απάντηση στους Έλληνες πολίτες ? Εάν όχι, ας πάψουν τότε να δαιμονοποιούν, τις αντιδράσεις των πολιτών, που είναι σαφώς ωριμότερες από τις βαθυστόχαστες, επιστημονικές, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ δράσεις των τραπεζάνθρωπων που έφεραν τις οικονομίες όλων των χωρών σε αυτά τα χάλια.

